

Tvivl om, hvorvidt Landstinget vilde kunne gaa med, mener jeg dog ikke, at der er Grund til at nære saa stor Tvivl derom, det bør i hvert Fald forsøges. Det er dog rimeligt, at Loven faar denne Udvidelse, og man har vanskeligt ved at forstaa, at Landstinget virkelig for Alvor skulde kunne modsætte sig det. Det er ikke noget, som medfører Bekostninger, i alt Fald ikke direkte for Statskassen. Det er fuldkommen rigtigt, som det ærede Medlem for Frederiksborg udtalte, at de, der have med kommunale Sager at gøre, tit føle det pinligt at skulle sige til vedkommende Fadet, som kommer og søger om Understøttelse til sit kirtelsvage eller lupussyge Barn: „Ja, det kan du godt faa, men det maa betragtes som Fattighjælp,“ og saa viser Erfaringen, at den vedkommende faar Lov til at gaa uden at blive behandlet paa den hensigtsmæssige, maaske eneste Maade, som kan føre til Helbredelse. Det er jo en Ulykke for den paagældende Patient, ligesom det er et Tab for hele Samfundet. Vi bør derfor prøve, om det er muligt at faa Lovforslaget saaledes udvidet, som jeg har antydet.

Indenrigsministeren (Bransen): Jeg har ikke udtalt noget om, hvor vidt det maatte antages, at Landstinget vilde modsætte sig en Udvidelse af Loven, det ved jeg ikke noget om. Der er oppe i det andet Ting kommet en Antydning om en saadan Udvidelse, men Loven gik baade til 2den og 3die Behandling uden Nedsættelse af Udvalg. Hvad jeg dog ønsker at fremhæve, og hvad jeg tror, det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (P. Madsen) ikke tilfulde har opfattet, er, at en saadan Tilføjelse som den, det ærede Medlem ønskede, er af en anden Beskaffenhed end det Indhold, der nu findes i § 61 i Fattigloven. Det er ikke syge, som findes der, det er ikke Meningen, at der skal findes syge i den Opregning af abnorme Egenskaber og Tilfælde, Paragraffen indeholder. Ved nu at føre visse Sygdomsarter ind, frygter jeg for, at man skal komme ind paa meget store Spørgsmaal, hvad der muligvis kunde forhindre, at vi kom til at gøre dette lille Fremskridt, som jeg er overbevist om, at det ærede Medlem heller ikke gerne vil være med til at forhindre. Det andet Spørgsmaal om Sygebehandling paa Hospitaler eller paa offentlige af Staten godkendte Anstalter maa vistnok hellere opsættes til en særlig Behandling, da det ganske vist er af langt større og mere indgribende Betydning ogsaa

for Kommunerne end den Tilføjelse, som er foreslaaet i dette Forslag, og som holder sig inden for den Ramme, § 61 i Fattigloven for nærværende Tid har. Det er dette, jeg har villet fremhæve, men jeg har ikke villet udtale nogen som helst hverken Tvivl eller Fortrøstning i Henseende til, hvad det andet Ting i den Henseende maatte ønske, da jeg slet ikke har nogen Formodning derom. Jeg har kun ment, at naar man holdt sig inden for Lovens nuværende Ramme og havde det andet Tings Samtykke, skulde vi tage Forslaget, som det er. Hvis vi gaa uden for denne Ramme og de Kategorier, som § 61 omfatter, og som jeg har ment, at man bør holde sig inden for, ere vi ude paa det usikre, og saa kunne vi ikke svare for, hvor vidt det vil lykkes os ogsaa at faa disse Bestemmelser igennem. Men i øvrigt maa det høje Ting naturligvis selv tage Bestemmelse derom.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Holbæk Amts 5te Valgkreds Ordet.

P. Madsen: Jeg ser godt den Forskel, som den højtærede Minister omtalte; men det staar alligevel saadan for mig, at Billighed og menneskekærlig Følelse i saa høj Grad taler for, at man gør dette lille Forsøg, at det ikke bør undlades, og jeg anbefaler derfor Forsøget.

Sloth: I Modsætning til det ærede Medlem, der sidst talte, ser jeg ikke, at der er saa stor Forskel paa de Sygdomme, der ere nævnte i de foreliggende Forslag, og de, som det ærede Medlem ønskede indsatte; i alt Fald har jeg gjort den Erfaring, at alle de Sygdomme, som her ere nævnte, og som han ønskede indførte i Lovforslaget, ere af den Slags Sygdomme, som Amts- og Sognekommunerne behandle omtrent ens. Reglen for Behandlingen af disse Sygdomme er, i alt Fald i de Amter, jeg kender, den, at Sognekommunerne benytte den fri Fattigkasse til at udrede den Del af Bidraget, som Kommunerne ville udrede, medens Amtskommunerne udrede deres Del af Udgifterne paa Betingelse af, at vedkommende holdes uden for Fattigvæsenet. Saadan er det gaaet i mange Aar, og saa vidt jeg ved, gælder det samme i flere Amter. Lupuspatienter og kirtelsvage Børn saa vel som de, der lide af de her nævnte Sygdomme, blive behandlede aldeles ens; det er mig derfor ikke muligt at forstaa, af hvad Grund